

Αναχώρησε από την Πάτρα η Παναγία Σουμελά

/ Επικαιρότητα

Τήν Κυριακή 24 Νοεμβρίου 2019 (Κυριακή πρό τῆς ἐορτῆς, τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου), ἡ Ἀποστολική Μητρόπολις τῶν Πατρῶν ἐόρτασε τήν μνήμη τῶν ἐξ' Ἀχαΐας καί ἐν Ἀχαΐᾳ Ἀγίων, οἱ ὁποῖοι μέ πρῶτον τόν Ἅγιο Ἀπόστολο Ἀνδρέα, πρεσβεύουν ὑπέρ τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν καί τῶν εὐσεβῶν Πατρέων, ἀλλά καί τῆς Ἀχαΐας ἀπάσης.

Στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου εὐρίσκετο ἡ ἱερά καί θαυματουργός εἰκόνα τῆς Παναγίας Σουμελά καί ἱερά λείψανα Ἀγίων τῆς Ἀχαΐας.

Τῆς Θείας Λειτουργίας προέστη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας κ. Παντελεήμων, συλλειτουργούντων, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μάνης κ. Χρυσοστόμου, τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Κερνίτσης κ. Χρυσάνθου καί τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν κ.κ. Χρυσοστόμου.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας ἐκήρυξε ἐμπνευσμένα τόν θεῖο λόγο, ἀναφερθεῖς στό ἱερό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα, ἀλλά καί στήν μεγάλη σημασία τῆς ἐπισκέψεως τῆς Εἰκόνης τῆς Παναγίας Σουμελᾶ στήν Πάτρα, μάλιστα δέ μέ τήν εὐκαιρία τῆς συμπληρώσεως 100 ἐτῶν ἀπό τήν γενοκτονία τοῦ Ποντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Χιλιάδες εὐσεβῶν χριστιανῶν συνωστίζοντο ἐντός καί ἐκτός τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ προκειμένου νά προσκυνήσουν τήν Εἰκόνα τῆς Παναγίας Σουμελᾶ καί τά ἱερά Ἀποστολικά καί Μαρτυρικά Λείψανα.

Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ἐτελέσθη ἱερό μνημόσυνο ὑπέρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν φρικτοῖς βασάνοις, μαρτυρίοις καί διωγμοῖς τελειωθέντων Ποντίων ἀδελφῶν ἡμῶν κατά τήν, ὑπό τῶν Τούρκων γενομένην, γενοκτονία τοῦ Ποντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Στό τέλος πραγματοποιήθηκε ἡ λιτάνευσις ἐντός τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, τῆς Ἁγίας Κάρας τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρῶν κ.κ. Χρυσόστομος εὐχαρίστησε ἐκ βάθους ψυχῆς τόν Σεβασμιώτατο Βεροίας γιά τήν μεγάλη εὐλογία πού ἐκόμισε στήν πόλη, δηλ. τήν Εἰκόνα τῆς Παναγίας Σουμελᾶ καί προσέφερε γιά τό Μοναστήρι τῆς Παναγίας Σουμελᾶ, ἀργυρά κανδήλα, ἐνῶ ἐτίμησε τόν Σεβασμιώτατο Βεροίας μέ τό παράσημο (χρυσοῦν σταυρόν) τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου.

Ἐπίσης, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας προσέφερε στόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Πατρῶν κ. Χρυσόστομο, τόν χρυσοῦν Σταυρόν (ταξιάρχην) τοῦ ἀργυροῦ Ἰωβηλαίου τῶν «Παυλείων».

Πρό τῆς ἀναχωρήσεως τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνης, στό προαύλιο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου, μέλη τοῦ Φάρου Ποντίων Πατρῶν, μέ ποντιακές ἐνδυμασίες, χόρεψαν παραδοσιακοῦς Ποντιακοῦς χορούς, κατασυγκινήσαντες τά πλήθη τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν.

Παρακάτω δημοσιεύουμε τήν ὁμιλία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας κ. Παντελεήμονος.

«Τά ἀδύνατα παρ' ἀνθρώποις δυ-νατά παρά τῷ Θεῷ ἐστίν».

Στήν ἀγωνιώδη ἐρώτηση τῶν μα-θητῶν του «ποιός μπορεῖ νά εἰσέλθει στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ» ἀπαντᾷ σήμερα ὁ Χριστός.

Ἀφορμή γιά τήν ἐρώτηση καί τήν ἀγωνία τῶν μαθητῶν εἶναι ἕνας πλούσιος ἄνθρωπος, ἕνας ἄρχων πού πλησίασε τόν Ἰησοῦ καί τοῦ ζήτησε νά τοῦ πεῖ τί νά κάνει γιά νά κληρονομήσει τήν αἰώνιο ζωή.

Δέν ἦταν ἀσεβής ὁ ἄνθρωπος αὐ-τός. Δέν ἤθελε νά παγιδεύσει τόν Χριστός

ρωτώντας για τήν αιώνιο ζωή. Ένας εύσεβής άνθρωπος ήταν, πού είχε τηρήσει από μικρός όλες τις εντολές του νόμου. Ένα μόνο του έλειπε. Η πραγματική αγάπη προς τόν Θεό.

Τίς εντολές του τίς είχε τηρήσει κινούμενος από ένα αίσθημα συνεπείας, υποχρεώσεως ή και φόβου ξναντι του Θεού και του νόμου του, δέν τίς είχε τηρήσει προφανώς από αγάπη. Δέν τίς είχε τηρήσει, έπειδή ήθελε νά εύαρε-στεϊ τόν Θεό μέ τήν ύπακοή του. Μέ τόν Θεό δέν τόν συνέδεε σχέση αγάπης και έμπιστοσύνης, γι' αυτό και όταν ο Χριστός του πρότεινε νά πωλήσει τά υπάρχοντά του και νά τόν ακολουθήσει, εκείνος δέν τόλμησε νά κάνει τήν υπέρβαση. Δέν τόλμησε νά εγκαταλείψει τό ένα, τόν πλούτο, πού τόν κρα-του-σε μακριά από τήν αγάπη του Θεού. Και έτσι έχασε για τόν θη-σαυρό της γής τόν θησαυρό του ού-ρανοϋ. Έχασε τήν αιώνιο ζωή, για νά μήν στερηθεί τόν πλούτο της προσκαίρου.

Αυτός είναι ο άνθρωπος πού προκαλεί τήν αγωνιώδη έρώτηση των μαθητών του Κυρίου. Άν δέν μπορεί νά σωθεί αυτός ο εύσεβής πλούσιος ποιός θά μπορέσει άραγε νά σωθεί;

Δέν είναι όμως αυτή ή άγω-νιώ-δης έρώτηση έρώτηση μόνο των μαθητών του Χριστού. Είναι συ-χνά και δική μας έρώτηση. Και μαζί μέ αυτήν διατυπώνουμε στή ζωή μας και άλλα αγωνιώδη έρω-τήματα προς τόν Θεό, για τά όποια όμως ισχύει ή ίδια απάντηση, ή απάντηση πού έδωσε σήμερα ο Χριστός στους μαθητές του: «Τά αδύνατα παρ' ανθρώποις δυνατά παρά τῷ Θεῷ ἐστίν».

Όσα είναι και φαίνονται αδύ-να-τα για τούς ανθρώπους, όσα δέν μπορούν νά κάνουν και νά έπι-τύ-χουν οί άνθρωποι, είναι δυνατά για τόν Θεό.

Και πώς είναι δυνατόν νά μήν πιστεύουμε σέ αυτή τήν αλήθεια, αν πιστεύουμε ότι ο Θεός είναι πα-ντο-δύναμος; Πώς είναι δυνατόν νά μήν πιστεύουμε σέ αυτή τήν πραγματικότητα, όταν έχουμε έμπι-στοσύνη στόν Θεό;

«Τά αδύνατα παρ' ανθρώποις δυ-νατά παρά τῷ Θεῷ ἐστίν», λέγει ο Χριστός σήμερα προς όλους μας. Και τήν έπιβεβαίωση των λόγων του τήν έχουμε τριπλή ένώ-πιόν μας.

Τήν έχουμε πρωτίστως στήν ιερή μορφή της Παναγίας Μητέρας του, της όποιας τήν ιστορική και θαυ-μα-τουργό εικόνα, τήν προερχο-μέ-νη από παλαιάφατη Μονή της Πα-να-γίας Σουμελά του Πόντου και έγκατεστημένη τά τελευταία έβδο-μήντα περίπου χρόνια στή νέα Μονή της, στό Ίερό Προσκύνημά της στό Βέρμιο της Ήμαθίας, κομί-σαμε πριν από μία περίπου έβδο-μάδα, ανταποκρινόμενοι στήν εύ-γε-νή παράκληση του Σεβασμιω-τά-του Μητροπολίτου σας και πο-λυ-φιλήτου αδελφοϋ Αγίου Πα-τρών κυρίου Χρυσοστόμου, στήν πόλη σας και στόν υπέρλαμπρο

αυτόν ναό τοῦ πολιούχου σας ἁγίου ἀπο-στόλου Ἀνδρέου τοῦ πρωτοκλή-του, εἰς εὐλογία καί ἁγιασμό τῶν πιστῶν καί εὐλαβῶν Πατρῶν, στό πλαίσιο τῶν ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων τῶν Πρωτοκλητείων.

Ὁλόκληρη ἡ ζωή τῆς Παναγίας Παρθένου, ἀπό τή γέννησή της μέ-χρι τήν Κοίμησιν καί τήν εἰς οὐ-ραν-οὺς μετάστασή της, ἰδιαιτέρως ὅμως τό θαῦμα τῆς γεννήσεως τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ ἐκ τῶν ἀγνῶν καί παρθενικῶν αἱμάτων της καί ἡ πρό τόκον καί μετά τό-κον παρθενία της, καί ἀκόμη τά ἀναρίθμητα θαύματα τά ὁποῖα ἐπι--τελεῖ διά τῶν ἱερῶν της εἰκό-νων καί ὅχι μόνον, ἀποτελοῦν ἀδιά-σειστη ἐπιβεβαίωση τοῦ λό-γου Κυρίου ὅτι «τά ἀδύνατα παρ' ἀνθρώποις δυνατά παρά τῷ Θεῷ ἐστί».

Ἔχουμε ὅμως τήν ἐπιβεβαίωση τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου μας καί στήν ἱερά μορφή τοῦ πολιούχου τῆς ἱστορικῆς πόλεώς σας, τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου Ἀν-δρέου τοῦ πρωτοκλήτου, ἀλλά καί στή ζωή πάντων τῶν Ἀχαιῶν ἁγίων, τῶν ὁποίων τή μνήμη πανηγυρίζει ἡ Ἱερά αὐτή Μητρόπολη.

Ἡ ζωή καί ἡ ἀποστολική δράση τοῦ ταπεινοῦ ἀλιέως τῆς Τιβεριά-δος, ὁ ὁποῖος χωρίς μέσα, χωρίς ἀνθρώπινη καί ὑλική ὑποστήριξη, χωρίς ἐμπειρία καί γνώση κοσμική, διῆλθε τόν Πόντο καί τίς ἐπαρχίες τοῦ βορρᾶ καί διά τοῦ Βυζαντίου καί τῆς Μακεδονίας ἔφθασε στήν Πελοπόννησο καί τήν Πάτρα κη-ρύσσοντας τό Εὐαγγέλιο καί ὁδη-γώντας χιλιάδες ἀνθρώπων ἀπό τήν πλάνη τῶν εἰδώλων στό φῶς τοῦ Χριστοῦ, εἶναι ἕνα ἀκόμη ἀδιά--ψευστο τεκμήριο τῆς ἀλη-θεί-ας τοῦ λόγου τοῦ Ἰησοῦ.

Καί τήν τρίτη ἀπόδειξη τήν ἔχουμε στήν ἱστορία τοῦ Ποντια-κοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὁ ὁποῖος τιμᾷ φέ-τος μαζί μέ ὅλους τούς Ἑλλη-νες, τή ἑκατοστή ἐπέτειο τῆς θλι-βερῆς Γενοκτονίας.

Ποιός θά πίστευε ὅτι αὐτός ὁ λαός, ὁ ὁποῖος τόσο βάνανυσα καί τόσο ἀπάνθρωπα ξερριζώθηκε ἀπό τίς πατρογονικές του ἐστίες, καί ὑπέμεινε κακουχίες καί ταλαιπω-ρίες ἀνεκδιήγητες θά μποροῦσε νά σταθεῖ καί πάλι ὄρθιος, νά ἀνθίσει ξανά καί νά βγάλει ρίζες σέ ὅποιο σημεῖο τοῦ κόσμου καί ἂν βρέθηκε καί νά διατηρήσει τή γλώσσα του, τή μουσική του, τήν ἱστορία του, τίς παραδόσεις καί τά ἔθιμά του, καί νά διεκδικεῖ μέ παρρησία τά δίκαιά του; Κανείς ἀσφαλῶς δέν θά τό πίστευε.

Κι ὅμως αὐτό εἶναι μία ἀπτή πραγματικότητα πού τή ζοῦμε κα-θημερινά. Καί εἶναι πραγματικό-τητα, γιατί ὁ Ποντιακός Ἑλληνο-σμός δέν ξέχασε οὔτε στιγμή τήν πίστη του στόν Θεό καί δέν ἔπαυσε ποτέ νά ἐμπιστεύεται τήν Παναγία Μητέρα του, τήν Παναγία τή Σου-μελιώτισσα, καί τά θαύματά της.

Βεβαίως, ἡ σημερινή ἀπάντηση τοῦ Χριστοῦ πρὸς τοὺς μαθητές του καί ὁ λόγος πού προέρχεται ἀπὸ τό ἀψευδές στόμα τοῦ Κυρίου δέν χρειάζεται ἀποδείξεις.

Ἡ συγκατάβαση ὅμως τοῦ Χρι-στοῦ πρὸς τήν ἀνθρώπινη ὀλιγο-πι-στία μας καί ἡ ἀγάπη τοῦ Ποι-μενάρχου σας, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν κυρίου Χρυ-σοστόμου, τοῦ ὁποίου ἡ ἐμπνευ-σμένη καί στοργική πρω-τοβουλία ἔφερε αὐτές τίς ἡμέρες ἐδῶ, στόν περικαλλῆ ἱερό ναό τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ πρω-τοκλήτου καί μέ τήν εὐκαιρία τοῦ πρὸς τιμὴν του ἑορτασμοῦ τῶν Πρωτοκλητείων, τήν ἱερά καί θαυματουργό εἰκόνα τῆς Πανα-γίας τῆς Σουμελᾶ ἀπὸ τό θρονί της στό Βέρμιο καί τήν ἱερά Μητρό-πο-λη Βεροίας, Ναούσης καί Καμπα-νίας, ἔθεσε ἐνώπιόν μας τήν τριπλῇ αὐτὴ ἐπιβεβαίωση τοῦ Κυ-ρια-κοῦ λόγου.

Γι' αὐτό καί ἐπιτρέψτε μου, Σεβα-σμιώτατε Ἄγιε Πατρῶν, νά σᾶς εὐχαριστήσω ἀπὸ καρδίας γιὰ τήν εὐγενῆ πρόσ-κλησή σας, τήν ἀβραμιαία φιλο-ξενία σας καί τήν εὐκαιρία πού μοῦ δώσατε σήμερα νά συλλει-τουρ-γήσω μαζί σας καί μαζί μέ τοὺς ἄλλους ἀδελφούς ἀρχιερεῖς στόν ὑπέρλαμπρο αὐτόν ἱερό ναό τοῦ πρωτοκλήτου καί πολιούχου σας ἀποστόλου, εἰκοσιπέντε χρό-νια μετὰ τήν προηγούμενη ἐπί-σκεψή μου, τήν πρώτη, ὅπως εἶπα καί προχθές, μετὰ τήν ἐνθρόνισή μου στήν ἱερά Μητρόπολη Βε-ροίας, Ναούσης καί Καμπανίας, καί νά ἀπευ-θυνθῶ πρὸς τόν εὐλαβῆ καί εὐγε-νῆ λαό τῶν Πατρέων καί τῆς Ἀχαΐ-ας, ἡ πάνδημη συμμετοχὴ τοῦ ὁποίου κατὰ τήν ὑποδοχὴ τῆς σεβα-σμίας καί ἱστορικῆς εἰκόνας τῆς Παναγίας τῆς Σουμελᾶ, τῆς Πα-ναγίας τοῦ Πόντου, τήν περα-σμέ-νη Δευτέρα μέ συνεκίνησε βα-θύ-τατα.

Σᾶς εὐχαριστῶ ἐκ βάθους καρ-δί-ας καί πάλιν γιὰ τήν ἀγάπη σας καί εὐχομαι ταπεινῶς ἡ χάρη καί ἡ εὐλογία τῆς Ὑπεραγίας Θεοτό-κου, τῆς Παναγίας Σουμελᾶ νά σᾶς σκέπει καί νά σᾶς κρατύνει εἰς χρό-νους μακροὺς καί νά εὐλογεῖ καί νά προστατεύει τοὺς ἄρχοντες καί τόν πιστό λαό τῶν Πατρῶν καί τῆς Ἀχαΐας πάντοτε.

